

Bridžisti, hlavne ak sa im v turnaji nedarí, sú večne s čímisi nespokojní. Bud' mali zlé karty alebo silných súperov alebo ich odnieslo slabé pole, o zlom rozhodcovi, fajčiaroch, prievane... nehovoriac :)

Nespokojnosť s rozlosovaním ale nemusí byť chimerická. Náhodné pridelenie štartových čísel podľa toho ako hráči prichádzajú je často zatažené nejakou systematickou chybou.

Naposledy sme sa o tom presvedčili na Veľkej cene Košíc 2011, kedy sa na začiatku losovalo z 35 čísel, potom sa číselný rad rozšíril, ale asi 4 či 5 silných párov, ktoré prišli pred koncom prezentácie, si losovalo čísla z rozpätia 7 čísel, takže sa všetky stretli v skupine smrti, pričom priamo voči sebe skoro nehrali, ale keď hráči takmer v každom druhom kole prišli k takýmto silným párom, chcelo to ocelové nervy vydržať takýto silný tlak.

Ani skutočne náhodné generovanie štartovných čísel nám nevytvorí, či len výnimočne vytvorí rovnomerné pole. Majme 7 silných párov, 8 priemerných a 7 podpriemerných. Ak ich máme rozdeliť do dvoch vyrovnaných skupín, v ideálnom prípade to bude: NS 4 silné 3 priemerné a 4 podpriemerné a EW 3 silné, 5 priemerné a 3 podpriemerné alebo naopak. Keďže však ide o binomické rozdelenie, tak rozdelenie silných na 4-3 je síce najpravdepodobnejšie 62%, ale často sa vyskytne aj 5-2 31%, 6-1 7%, či dokonca extrémnych 7-0 (síce s pravdepodobnosťou 1:128, ale bude to z 1280 turnajov približne 10 krát). Najhoršie je pritom asi rozdelenie 6-1, lebo ten čo je na slabšej linke sám, sa síce bude sťažovať, že mal silných súperov, ale v skutočnosti bude silne zvýhodnený. Ak však bude silných párov osem, tak je pravdepodobnejšie nerovnomerné rozloženie párov v skupinách, 4-4 iba 33 percent, 5-3 až 47%, 6-2 17%, 7-1 3%. Keďže aj skutočne náhodne generované štartovné čísla nám obvykle vytvoria nerovnomerné skupiny, mali by sme mať nejaký objektívny nástroj, ktorý minimalizuje možnosť vytvorenia priveľmi nesúrodých skupín. V šachu je takýmto nástrojom Elo rating, v tenise postavenie v svetovom rebríčku, v atletike dosiahnuté výkony v sezóne. V bridži takéto jednoznačné medzinárodné merítko bohužiaľ nemáme (až na medzinárodné MB špičkových hráčov). Ak sa poriada čisto slovenský turnaj, tak silným kritériom môže byť niektorý z rebríčkov SBZ podľa majstrovských bodov. Týchto rebríčkov však máme niekoľko. Aktuálnu výkonnosť podľa mňa dobre vyjadruje rebríček prepočítaných kovových majstrovských bodov za posledných 365 dní. V rámci klubu má asi vyššiu vypovedaciu schopnosť rebríček podľa súčtu čiernych bodov, či súčtu všetkých bodov za posledných 365 dní.

Ako nasadzovať, keď bude turnaj medzinárodný?

Klasifikačné systémy národných zväzov sú navzájom ťažko priamo porovnateľné, možno však použiť nejaký [kvantil](#) napríklad decil. Zistíme v ktorom decile národného rebríčka sa hráč nachádza, ak v prvom, priradíme mu hodnotu 10, v druhom 9, v treťom 8 až po posledný 1. Napríklad v našom [rebríčku](#) prepočítaných kovových bodov za posledných 365 dní je k dnešnému dňu 78 hráčov. Jeden decil zaberá 7,8 hráča, keď to zaokrúhlime na 8, tak hráči z prvej osmičky dostanú hodnotenie 10, z druhej 9 až po poslednú šesticu 73-78 po 1. Hráči ktorí nezískali žiadne kovové body dostanú hodnotenie 0.

V [poľskom rebríčku](#) našim kovovým bodom zodpovedajú body aPKL. Nevedú ich však za 365 dní dozadu, ale podľa jednotlivých rokov. Takto tam v čase Veľkej ceny Košíc nie je ešte premietnutá I. poľská liga a je tam iba tretina sezóny. Preto by sme mohli použiť rebríček aPKL za predchádzajúci rok. V roku 2010 bolo v poľskom rebríčku aPKL 1429 hráčov, jeden decil by zaberá 143 hráčov. V [českom rebríčku](#) našim kovovým bodom zodpovedá rebríček súťažných bodov. Súťažné body v období 5.6.2010-6.6.2011 získalo 147 hráčov, jeden decil je 15.

Maďarský rebríček asi nerozlišuje kvalitu bodov, o to je to jednoduchšie, nemáme dilemu, ktorý rebríček použiť.

Podobne sa dá dopátrať k rebríčkum iných zväzov. Širšia základňa by mala obvykle produkovať kvalitnejších hráčov. Za každý dvojnásobok v hráčskej základni oproti Slovensku by sme mohli k decilu krajiny prirátať 1, najviac však 3. Potom by sme Českým a Maďarským hráčom prirátali 1 a Poliakom 3? Možným lepším modelom by miesto prirátania pevného čísla, národný decil násobil nejakým koeficientom. Napr. Maďari a Česi 1.1, Poliáci 1.3.

Na Veľkej cene Košíc sme mali hráčov rozdelených v troch skupinách alebo z iného pohľadu v troch skupinách po 13 a v appendixe s 10 pármí. Do 1. až 4. koša by sme dali 8 párov a ostatní by boli v 5. koši. Z prvých štyroch košov by sa do každej skupiny vylosovali dva páry a zvyšní by sa vylosovali z 5. koša.

Nejako podobne by sa mohlo postupovať i v súťaži družstiev. Keď sa hrá švajčiarskym systémom bez opakovania súperov, tak sa to síce po čase vyčistí, ale ak slabé družstvo dostane v prvom kole konečného víťaza, tak bolo silne znevýhodnené, naopak ak na seba v prvom kole narazia dve silné družstvá a to isté sa stane iným dvom silným družstvám, tak skončia okolo remízy a v druhom kole zase hrajú proti silnému družstvu, zatiaľ iné silné družstvo malo dvoch slabých súperov a získalo veľký náskok. Preto by možno bolo vhodné v úvode podľa hendikepov rozdeliť družstvá do 5(4) členných skupín a odohrať kvalifikáciu systémom každý s každým a potom pole rozdeliť na skupinu A a B a ďalej hrať švajčiarskym systémom. Do A postup prvých dvoch, do B ostatní. Po troch kolách švajčiarskeho systému, poslední traja z A by zostúpili a prví traja z B by postúpili, znova by sa hrali tri kolá švajčiarskym. Družstvá ktoré hrali v A by mohli navyše dostať nejakú bonifikáciu. [Podrobnejšie o modeloch organizácie družstevných turnajov.](#)

Ani takto stanovené hendikepy určite nie sú ideálne, ale určite eliminujú extrémnu teoretickú možnosť, že sa v niektorej päťčlennej skupine zídu 3-4 potenciálne najsilnejšie družstvá turnaja, alebo v párovom turnaji v jednej skupine bude 5 najsilnejších párov (predstavte si majstrovstvá sveta vo futbale, kde by v jedne základnej skupine boli Brazília, Argentína, Nemecko a Taliansko a v inej Slovensko, Slovinsko, Maďarsko a Senegal).

Aby sa mohli takto hráčom prideliť hendikepy, väčšina by sa musela prihlásiť dopredu cez internet. Kto by došiel na poslednú chvíľu, tomu by sme nemuseli vedieť jeho hendikep prideliť. Dostal by preto hendikep 5 plus hendikep podľa štátu.

Existujú aj medzinárodné MB, takže možno by mohli byť 1. kritériom a potom vyššie spomenuté národné decily.

Výkonnostné triedy

Inou možnosťou, ako hendikepovať medzinárodné turnaje je podľa pridelených výkonnostných tried. Výkonnostná trieda však nemusí odrážať aktuálnu výkonnosť hráčov. Okrem toho rôzne zväzy majú rôzne počty výkonnostných tried. My ich máme 10, zatiaľ je najvyššie pridelenou triedou národný majster, čo je 8 stupeň. Poliáci majú stupňov 7, Česi 6. Takže aj medzi triedami by bolo treba spraviť nejaký prevodový mostík. Intuitívne náš KM zodpovedá českej I. VT, národný majster českému KM a medzinárodný majster a vyššie českému majstrovi. Inak Česi triedu KM a M prideliťujú na základe kvantilov, pričom musí byť niekoľkokrát potvrdená kvalifikačná podmienka.

Ako by sa losovalo?

Družstvá fyzicky za prítomnosti kapitánov, párok nejako softvérovo. Ak by bola väčšina prihlásená dopredu, tak by najsilnejšie páry a družstvá mohli byť nasadené hendikeperom dopredu a ostatní by boli dolosovaní.

Inak uvedené hendikepovanie rieši silných hráčov, ale neviem či v párovom turnaji viac

nedeformujú výsledky veľmi slabé páry. Ak by sme si osvojili tento názor, tak v piatom koši by boli hráči s najhorším hendikepom a v šiestom by bol priemer.

Postrehy kapitána Slovenska z German Trophy

Na tejto [adrese](#) sú uvedené postrehy kapitána Slovenska k organizačným aspektom turnaja v Bonne. Za najnamáhavejšiu pokladá úvodnú kvalifikáciu, kedy hrali v podstate v kuse 32 rozdaní takmer 4,5 hodiny. Aj preto navrhujem túto úvodnú časť skrátiť tým, že by sa nehralo po 8 ale iba po 6 rozdaní v úvodných 4 zápasoch. Namiešanie príslušného množstva rozdaní je síce pracné, ale už je aj v našich podmienkach zvládnuteľné, keďže už máme dostatočný počet sád rozdaní do miešačky. Úvodná časť môže byť skrátená aj tak, že kvalifikačné skupiny by boli 4 členné, potom sú to tri zápasy po 8 rozdaní, len to zase vyžaduje vyšší počet namiešaných sád rozdaní. Takže by som dal prednosť 5 členným skupinám.

Hodiny vieme nechať bežať aj na našich podujatiach, u nás v klube ich zvyknem púšťať. V podstate je s nimi iba jeden problém, potrebovali by sme mať ďalší notebook, z ktorého by boli hodiny premietané, pretože na notebooku skóroera treba pracovať so skórovacím programom, ošetrovať reklamácie, ...

Edo si pochvaľuje, že ich nikto nenaháňal. Osobne však radšej dám prednosť upozorneniu, že čoskoro uplynie čas, než tomu, že rozdanie nebude odohrané, ale áno, ak uplynul časový limit, tak môžeme hráčom rozdanie odobrať, predpokladám však, že ak sa tak v Bonne stalo, tak rozhodca vyšetroval, kto zavinil nedodržanie časového limitu. Inak na Veľkej cene Košíc sme hráčov častejšie upozorňovali, že hrozí nedodržanie času, keďže sme na monitore BM servra videli, že kým všetci majú odohrané 5 či 6 rozdaní, niekto je ešte stále iba pri treťom. Preto sme overovali, či sú naozaj v takomto časovom sklze, alebo zabudli zadať nejaký výsledok. Aj to sme vedeli odhadnúť, ak bolo vynechané rozdanie v rade.

Aj na Veľkej cene Košíc bola prestávka medzi I. a II. kolom naplánovaná na 90 minút a v podstate aj bola dodržaná, napriek drobnému sklzu na začiatku turnaja, keď sme v čase oficiálneho začiatku nevedeli, koľko vlastne máme párov, pričom to bol posun z párneho na nepárny počet, opačný posun nerobí žiaden problém. Ale do budúcnosti by sme možno mohli dať na prestávku 2 hodiny a potom prípadné zdržanie na začiatku I. kola, neurobí problém s nedostatočne dlhou prestávkou.